

DIANA MAŠLEJOVÁ

MALÍ HRDINOVIA HASIČI

HEDVIGA GUTIERREZ

Albatros

Malí hrdinovia Hasiči

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Diana Mašlejová
Malí hrdinovia: Hasiči – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

DIANA MAŠLEJOVÁ

MALÍ HRDINOVIA V HASIČI

Ilustrácie HEDVIGA GUTIERREZ

Albatros

Za odborné rady ďakujem pplk. Mgr. Mariánovi Bugárovi.
D. M.

Hugo a legenda o Indiánoch

Volám sa Hugo a som úplne obyčajný tretiak. Mám rád futbal a dobrodružné knihy. S mamou, ockom a so svojou staršou sestrou Tinou bývame na šiestom poschodí v paneláku na Točitej ulici. Vždy som chcel zažiť niečo výnimočné a napínavé. Možno preto, že hrdinovia z rozprávok, ktoré čítam, majú plné priehrštie nezvyčajných príhod. „Dávaj si pozor na to, o čom snívaš,“ vravieva moja babinka a asi má pravdu. Prečo? Lebo jedného letného večera sa mi stalo niečo, na čo nezabudnem do konca života. A presne o tom vám chcem porozprávať. Najprv sa však musím dostať celkom na začiatok, k príbehu, ktorý mi raz pred spaním čítala moja mamina.

„Bol raz jeden Indián. Volal sa Orlie oko. Nebol to však obyčajný Indián, ale indiánsky

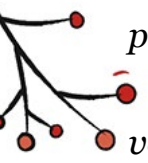

náčelník. Orlie oko mal bystrý rozum a zdravý úsudok. Keď hrozilo jeho kmeňu nebezpečenstvo, vedel sa rýchlo rozhodnúť a rovnako rýchlo aj konal. Po radu si k nemu chodili mladí muži aj chorľaví starci. Povrávalo sa, že neexistuje problém, ktorý by Orlie oko nedokázal vyriešiť. A predsa. V jeden pokojný večer, uprostred rozľahlých prérií a vysokých skalnatých brál, tam, kde kone cválali rýchlosťou šípu a vietor vydával zvuky podobné zavýjaniu šakalov, sa narodil chlapec.

„Dáme mu meno Ohnivé slnko,“ rozhodol náčelník Orlie oko, pretože sa narodil pri západe slnka. „Zore nikdy neboli krvavejšie ako dnes. Je to znamenie.“

„Muž môj, nechcem ti protirečiť, ale nezvedie také meno nášho syna na zlé chodníčky? Neprinesie mu do života prekážky?“ spýtala sa chlapčekova matka.

„Musíme rešpektovať to, čo je upísané vo hviezdach. Ak sa narodil s ohňom v srdci, rovnako veľká bude aj jeho odvaha.“

Náčelníkova žena nakoniec súhlasila
a pohladila svojho synčeka po hlave.

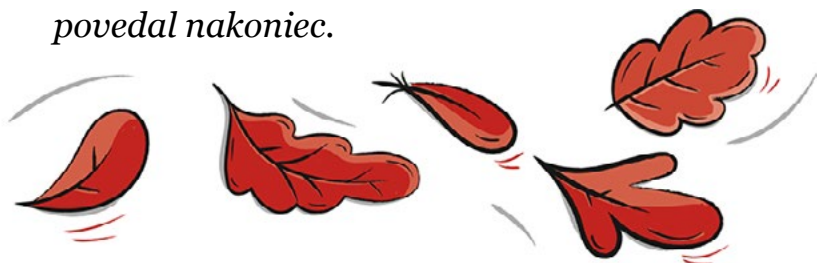
Prvé roky sa Ohnivé slnko v ničom
neodlišoval od svojich indiánskych rovesníkov.
Aj on mal dlhé čierne vlasy a v nich orlie
pierko, rád sa hral s kamarátmi a po jedle
spokojne odľukoval. Zo všetkého najradšej mal
večery pri ohni. Sedával vedľa otca, a zatiaľ
čo ostatní muži z kmeňa tancovali okolo ohňa
rituálne tance, Ohnivé slnko fascinovane
pozoroval praskanie plameňa. Oheň mu bol
skutočne súdený. Náčelník Orlie oko si všimol
synčekov záujem. Tušil, že ho čaká rozhovor,
v ktorom bude musieť Ohnivé slnko varovať.
Ten pravý čas čoskoro aj nastal.

Chlapec, oblečený v jednoduchých
plátenných nohaviciach, stál pri svojej mame,
ktorá práve piekla chutné kukuričné placky.
Len čo odišla za típi po ďalšiu múku, Ohnivé
slnko zvedavo pristúpil k bublajúcej panvici
a strčil do nej prst.

„Au!“ vykrikol od bolesti a pozrel sa
na červený fľak, ktorý mu na ňom ostal.
Jeho mama sa tak prestrašila, až jej spadla
na zem múka. Rozbehla sa za synom
a na ranený prst mu položila zopár liečivých
indiánskych bylín. Večer, keď sa jej muž
vrátil z celodenného putovania za byvolmi,
rozpovedala mu všetko, čo sa prihodilo.
Náčelník Orlie oko pozorne počúval
a popritom sledoval spiaceho chlapčeka.

„Náš rozhovor už viac nemôžem odkladať,“
povedal nakoniec.

Ďalší deň vyrazili otec a syn do hôr.
Letné slnko zanechali na prériách a vnorili sa
do hustého lesa. Pralesom sa ozývali tajomné
spevy vtákov a vzdialené zavýjanie šeliem.
Kráčali celý deň, až zastali pri vodopáde
s názvom Dračí zub.

„Som hladný,“ utrúsil Ohnivé slnko. Jeho otec prikývol a šikovým pohybom vytiahol spoza chrbta dlhý drevený šíp. Skryl sa za strom a synovi ukázal, aby bol ticho. O chvíľu priletel k vodopádu veľký sivý vták. Orlie oko zaostril, napol tetivu a vystrelil. Zatiaľ čo sa vták piekol, náčelník si prisadol bližšie k synovi a zhlboka sa nadýchol.

„Oheň je vzácny dar. Len sa pozri, čo všetko nám prináša. Keď sme hladní, upečieme si na ňom byvola alebo kukuricu. Keď sa vonku ochladí, ohreje nás. Naši muži a ženy tancujú okolo vatri oslavné tance. Zdá sa, že oheň je naším najvernejším priateľom. To však nie je celá pravda. Zapáliť oheň a nechať ho bez dozoru môže priniesť skazu nevídaných rozmerov. Spustošené dediny a lesy, zničená